

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς διενεργούμεναι εἰς τὸν ὄρμον Θεοτόκου, παρὰ τὸ ἀκρωτήριον «Σηπιάς» τῆς Θεσσαλίας ἀνασκαφαί, ἐπερατώθησαν. Οἱ κ. κ. Ουαϊνς καὶ Δροῦπ ἐργάσθησαν ἐκεῖ ἐπὶ ἓνα μῆνα ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἐρειπίων ναοῦ δωρion τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος. Ὁ ναὸς δὲν ἀνευρέθη, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ εὑρον χριστιανικὴν ἐκκλησίαν μὲ διπλὴν οὐρανὸν καὶ ἀξιόλογα πολύχρομα μωσαϊκὰ παριστάνοντα ζῶα, πτηνὰ, φύλλα, κλ. Ἀνευρέθησαν ἐπίσης τάφοι τινὲς ἀρχαῖοι μὲ ὀλίγα ἀγρεῖα καὶ θοαύματα βυζαντινῶν ἐπιγραφῶν. Θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας θὰ συνεχίσῃ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία.

Εἰδήσεις ἐκ Καΐρου ἀγγέλλουν ὅτι ἡ ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχαῖα ἀρχαιολογικὴ σχολὴ ἐλπίζει ὅτι θέλει δυνήθῃ νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχὸς χειμῶνος τὰς ἀνασκαφὰς αὐτῆς ἐν Μέμφιδι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Φιλίνδρου Πέτρη. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγένετο ἐκκλησιῶν εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ δημοσίου ὑπὸ τῶν πρωτοστατούντων εἰς τὴν γιγαντιαίαν ταύτην ἐργασίαν, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ περὶ τὰ εἴκοσι ἐτη καὶ θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰς 3,000 λίρας κατ' ἔτος. Πιστεύεται ὅτι αἱ ἐργασίαι θὰ εἴνε ἐνθαρρυντικαὶ γνωστῆς οὐσῆς τῆς σπουδαιότητος καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐν λόγῳ ἀνασκαφῶν.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μόργαν διεξαγομένης ἀνασκαφῆς εἰς τὰ Σούσα τῆς Περσίας, εὐρέθη τεμάχιον μεγάλου ἀγγείου ἀναγόμενον εἰς νέον εἶδος τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς κεραμοουργικῆς. Τὸ εὐρέθην τεμάχιον φέρει εἰκόνα παριστάνουσαν πλῆθος μαχομένων ἀρχαίων ὀπλιτῶν, τῶν ἐποίων τὰ χαρακτηριστικὰ εἶνε ἐγγλυφα. Ὁ ρυθμὸς τοῦ ἀγγείου εἶνε ὁμοίος τῷ τῶν ἀρχαίων ἀττικῶν καὶ ἰωνικῶν ἀμφορέων τοῦ ἔκτου π. Χ. αἰῶνος. Τὸ εὐρημα τοῦτο ἀποδεικνύει πιθανῶς τὴν διατήρησιν τῶν μεταξὺ τοῦ ἑλλ. τότε κόσμου καὶ τῆς περσικῆς αυτοκρατορίας ἐμπορικῶν σχέσεων, αἵτινες ὑπῆρχον πολὺ πρὸ τῶν Μηδικῶν πολέμων. Πιθανὸν ὅμως τὸ εὐρημα ν' ἀποτελῇ ἔγχος λαφύρων, τὰ ὁποῖα συναπεκόμισαν αἱ στρατιαὶ τοῦ Δαρείου, λεηλατήσασαι τὰς ἐλληνικὰς καὶ τὰς τῆς Ἰωνίας πόλεις.

Ἐν Κόλοκυνθοῦ ἀπεκαλύφθησαν ἀρχαῖα κτίσματα ἀνήκοντα εἰς ἐκκλησίαν τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἡ ὁποία εἶχεν ἀνεγερθῇ ἐπὶ ἀρχαίου ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Ἰππείου Κολωνοῦ.

Ἐν Ρώμῃ γενομένων ἐκσκαφῶν ἐνεκα θεμελιῶν οἰκίας τινὸς ἀνευρέθη ἄγαλμα, ἐξ ἀρίστου λευκοῦ Ἑλληνικοῦ μαρμάρου τῆς Πάρου χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ οὐδεμίαν βλάβην καίτοι ὑποτίθεται, ὅτι ἦτο τεθυμένον ἐν τὸς τῆς γῆς πρὸ πολλῶν αἰώνων. Τὸ ἄγαλμα παριστᾷ γονυκλινῇ γυναικί, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑποτίθεται ὅτι ἀνήκει εἰς μίαν τῶν θυγατέρων τῆς Νιόβης πληγείσαν διὰ βέλους ὑπὸ τῆς Ἀρετέμδος.

Ἡ «Τριμποῦνα» τῆς Ρώμης ἀναγγέλλει, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Λουίτζι Πέρνικο ἐνεργουσα εἰς τὴν Κορήτην ἀνακάλυψεν εἰς τὴν Προϊνίαν ἐλληνικὸν ναὸν ἐποχῆς ἀρχαῖης μὲ τὸ ἄγαλμα τῆς ἐπωνύμου αὐτοῦ θεᾶς καθήμενον ἐπὶ θρόνου καὶ ἐκ παριον λίθου, ὡς καὶ τὴν ζωοφόρον τοῦ ναοῦ. Τὰ γλυπτικὰ ταῦτο ἔργα θεωροῦνται τὰ ἀρχαιότερα τῆς ἐλληνικῆς γλυπτικῆς.

Εἰς τὸ ἐν Προδῶν ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον ἀπεστάλησαν τελευταίως ὑπὸ τοῦ ὑποδιοικητοῦ Μπολβαδίν Ρεε-

φὲτ βῆθ δύο ἡμιτελῆ ἀγάλματα ἀνακαλυφθέντα εἰς τὰ εἰρήνια τῶν ἀρχαίων Δεβρῶν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει ταύτῃ.

Εἰ καὶ τὰ ἀγάλματα ταῦτα εἶνε ἡμιτελῆ εἶνε ἐν τοῖς μεγάλῃς τεχνικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, παριστᾷ δὲ τὸ ἔτερον ἐξ αὐτῶν τὴν θεὴν Νίκην.

Ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαί ἤρξαντο διενεργούμεναι εἰς ἀπόστασιν μιᾶς ὥρας ἀπὸ τῆς Προδῶν. Εἰς φῶς ἤχθη μία ἀψίς, κατασκευασμένη μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ τετραγωνικὸν δωμάτιον πλήρες χρωμάτων, τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἐξεκένωθη.

Ὁ ἔφορος κ. Ἀρβανιτόπουλος ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς ἐν Φθιώτιδι (Θήβαις) τῆς Θεσσαλίας, ἀνεῦρεν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως προϊστορικὸν μέγα καὶ σπουδαῖον κτίριον ἐκ ξεστῶν ὀγκολίθων ἀρχαῖων, ὅπερ μετεποιήθη κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐποχὴν καὶ ἐκρημνίσθη κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα εἰς σωρόν. Παρ' αὐτὸ εὐρέθη βάθρον ἐφ' οὗ ἦτο μεγάλη στήλη ἡ ἄγαλμα ἀπολεσθέν.

Παρ' ἐλπίδα ἀνεῦρεν εἰς τὰ κατώτατα στρώματα ἀφθονα τμήματα βαμμένων προϊστορικῶν ἀγγείων ὥραιότατα, βέλη ἐξ ὀπιανοῦ, κοπίδας καὶ πελέκεις, ἔτι δὲ χαλκὴν μεγάλην πόρπην γεωμετρικῆς περιόδου καὶ ἄλλα εὐρήματα τοῦ 4' π. Χ. αἰῶνος καὶ χριστιανικοὺς λύχνους τοῦ 5' μ. Χ. αἰῶνος.

Ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος ἀπέστειλεν εἰς τὸ μουσεῖον Ἀλμυροῦ ἐπὶ ἐπιγραφᾶς ὃν μία ἀναθηματικὴ τῇ Ἀρετέμει, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπιτύμβιοι καὶ ψηφίσματα, μία δὲ ἐπιτύμβιος τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων φέρει τὸ ὄνομα Πρωβάτιος.

Αἱ λοιπαὶ ἀρχαιότητες ἦσαν λίθοι ἀρχιτεκτονικοί, ἐπιτύμβιοι, πλαστικοὶ καὶ πῆλινα ἀντικείμενα, ἰδίως δὲ ἐν πώμα πύθον μεγάλον.

Ἀνηγέρθη ἐκ Ρώμης εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Σπ. Λάμπρον ὅτι ἐξελέγη μέλος τῆς ἱστορικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀρκαδῶν ἥτις ἰδρύθη ἀπὸ τοῦ 1690. Τὸ ἀρκαδικὸν ὄνομα, ὅπερ, κατὰ τὸ σὺνήθηδες, ἐδόθη εἰς τὸ νεοστί ἐκλεγέν μέλος εἶνε Πολύβιος Λυκαάτης.

Ἐν Αἰδινίῳ τῆς Σμύρνης, ἐργάται ἀνασκάπτοντες, ἀνεκάλυψαν τυχαίως χριστιανικὴν ἐκκλησίαν, 4' δωμάτια καὶ 2 νιπτήρας. Ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς μιᾶς οἰκοδομῆς ἐφάνησαν αἱ εἰκόνες τῆς Ἀγίας Ἀννης καὶ τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου καὶ τινες ἐλληνικαὶ ἐπιγραφαί, ἐξ ὧν ἡ μία μεγάλῃς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

Ἐν Πύργῳ ἀνευρέθη ὑπὸ χωρικοῦ χρυσοῦς δακτύλιος μυκηναϊκοῦ ρυθμοῦ, ὁμοῖος πρὸς τοὺς εἰς τοὺς τάφους τῆς Ἀκροπόλεως, τῶν Μυκηνῶν ἀνευρεθέντας, ἀλλὰ πολὺ μεγαλειτέρας ἀξίας. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης αὐτοῦ φέρει ἐγγεγλυμμένας διαφόρους παραστάσεις καὶ δεκατέσσαρας ὅλας μορφάς. Ἐκ τῶν παραστάσεων τούτων ἐξάγονται συμπεράσματα σχετικὰ πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν Μυκηναίων, περὶ τῆς ὁποίας ἐλάχιστα εἶνε γνωστὰ, ταῦτα δὲ διαφιλονικούμενα. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ δακτυλίου τούτου.

Ἐν Κακοβάτῳ τῆς Ὀλυμπίας εὐρέθησαν ἐν τῷ χώρῳ τῶν Ἀνάκτορων τοῦ Νέστορος διάφοροι πύθοι, οἵτινες ἀνοίγντες περιεῖχον σῦκα καὶ διαφόρους ἄλλους καρπούς. Κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς οἱ καρποὶ οὗτοι ἔχουσιν ἡλικίαν 5,000 ἐτῶν.

Ἐν Γάνδῃ τοῦ Βελγίου συνήλθον ἀντιπρόσωποι πολλῶν ἀρχαιολογικῶν ἐταιρειῶν ὅπως συσχεφθῶσι περὶ τῆς ἀρχαιολογίας ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.